

Ο διωγμός των Ελλήνων της Ανατολική Ρωμυλίας

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Μετά την προσάρτηση της υπό όθωμανικό έλεγχο αυτόνομης έπαρχίας της Ανατολικής Ρωμυλίας στην βουλγαρική ήγεμονία (1885,) έπιδιώχθηκε από βουλγαρικής πλευράς ή κατάργηση της ελληνικής εκπαιδεύσεως. Ταυτόχρονα οί βουλγαρικές αρχές άρνοϋνταν νά αναγνωρίσουν τς ελληνικές όρθόδοξες κοινότητες ως νομικά πρόσωπα, με συνέπεια τή δήμευση κοινοτικῶν περιουσιῶν καί τήν άρπαγή πατριαρχικῶν έκκλησιῶν. Αυτό θά εΐχε ως αποτέλεσμα τήν άφομοίωση τοῦ ελληνικοῦ στοιχείου τής περιοχῆς.

Όλες αυτές οί ενέργειες σέ συνδυασμό με τήν αύξηση τοῦ βουλγαρικοῦ έθνικισμοῦ, καί τήν έπιτυχή δράση τῶν τῶν ελληνικῶν άνταρτικῶν σωμάτων στην Μακεδονία, πού άνέτρεπε τά κατακτητικά σχέδια τῶν βουλγάρων, όδήγησαν στην έκδήλωση τής άνθελληνικῆς έκστρατείας πού άρχισε νά έκδηλώνεται στις αρχές τοῦ καλοκαιριοῦ τοῦ 1906, στην Ανατολική Ρωμυλία.

*Φιλιππούπολις Ανατολικῆς Ῥωμυλίας (Βορείου Θράκης). Ὁ πολυ-
πληθὴς Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς ἐξωντόθη ὁλοσχερῶς μέ τούς
βανδαλισμούς, τὰς θηριωδίας καὶ τὰς φρικαλεότητας τῶν Βουλγάρων
(16/7/1906)*

Στὴν περιοχή αὐτὴ ὑπῆρχε ἀκμαῖος Ἑλληνισμὸς. Οἱ πόλεις Φιλιππούπολη, Ἀγχιάλος, Πύργος, Βάρνα, Στενήμαχος, Τατάρ - Παζαρτζίκ, Ζαγορά καὶ ἄλλες ἀποτελοῦσαν κέντρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὸν Ἰούλιο τοῦ 1906, ἄρχισαν ἄγριοι διωγμοὶ τῶν Ἑλλήνων μὲ πρῶτο στόχο τὴ Βάρνα, ὅπου ὁ βουλγαρικὸς ὄχλος, παρακινούμενος ἀπὸ τὶς ἀρχές, προέβη στὴν λεηλασία καὶ καταστροφὴ ἑλληνικῶν σχολείων, καταστημάτων καὶ σπιτιῶν, καθὼς καὶ στὸν φόνο Ἑλλήνων.

Οἱ διωγμοὶ γρήγορα ἐπεκτάθηκαν καὶ στὶς ἄλλες πόλεις· οἱ Ἕλληνες κάτοικοι τῆς Ἀγχιάλου, ἀποφάσισαν νὰ ἀμυνθοῦν μὲ κάθε τρόπο. Ἐκλείσαν τὰ καταστήματα τῆς πόλης, ἔβαλαν ἔνοπλη φρουρὰ στὴν εἴσοδό της καὶ ὀχύρωσαν τὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Γεωργίου μὲ ἑκατὸ ὀπλισμένους πολίτες. Στὶς 20 Ἰουλίου, κατέλαβε τὸ μοναστήρι βουλγαρικὸς στρατὸς γιὰ νὰ τὸ περιφρουρήσῃ καὶ παρέμεινε ὡς τὶς 28 τοῦ μηνός.

Μετὰ τὴν ἀναχώρηση τοῦ στρατοῦ, ὁμάδες βουλγάρων ἀπὸ τὸν Πύργο ἐπιτέθηκαν κατὰ τῶν ὀπλισμένων Ἑλλήνων καὶ οἱ συγκρούσεις γενικεύτηκαν σὲ ὅλη τὴν πόλη. 1500 βούλγαροι κομιτατζῆδες κατέστρεψαν κάθε τι τὸ ἐλληνικὸ καὶ ἐξόντωσαν δεκάδες Ἑλλήνων ἀστῶν. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν πυρπόληση τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, σὲ 1000 ὑπολογίζονται τὰ πυρποληθέντα σπίτια, ἐνῶ ταυτόχρονα καταστράφηκαν 200 καταστήματα, δύο σχολεῖα καὶ ἡ βιβλιοθήκη.

Π. Ἀγχιάλος

Μετὰ τὴν καταστροφὴν. Ἡ Παναγία καὶ τὸ Παρθενοναγωγεῖον
ἐρείπια ἐν μέσῳ ἐρειπίων.

Ἐξ ἄλλου, κατὰ τὴ γενομένη συμπλοκὴ μεταξὺ τοῦ ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως καὶ τῶν κομιτατζήδων ἐσφάγησαν περὶ τὰ 80 γυναικόπαιδα Ἑλλήνων, ἐνῶ σκοτώθηκαν ἢ τραυματίστηκαν περὶ τοὺς 30 κομιτατζῆδες.

Οἱ διωγμοὶ ἐξαπλώθηκαν σὲ ὅλα τὰ ὑπόλοιπα ἀστικὰ κέντρα μὲ ἐλληνικὸ πληθυσμό.

Μεγάλες καταστροφές ἔγιναν καὶ στὴν Στενήμαχο, στὶς 23 Ἰουλίου 1906, ὅπου μέχρι τότε διατηροῦσε τὴν ἐλληνικότητά της. Λειτουργοῦσαν σ' αὐτὴν πολλὰ σχολεῖα, στὰ ὁποῖα φοιτοῦσαν 1.200 μαθητὲς καὶ μαθήτριες. Ὑπῆρχαν ἐπίσης 10 ἐκκλησίες καὶ 40 περίπου παρεκκλήσια.

Μετὰ τὰ γεγονότα τοῦ 1906, πολλοὶ Ἕλληνες ἀπὸ τὴν Ἀγχίαλο, τὴ Βάρνα, τὴ Μεσημβρία, τὸν Πύργο, τὴ Στενήμαχο καὶ ἄλλες πόλεις ἔφυγαν πρόσφυγες κυρίως πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Βουλγαρία κατὰσχεσε ὅλη τους τὴν περιουσία.

Βάρνα τῆς Ἀνατολικῆς Ῥωμυλίας(Βορείου Θράκης).Ὁ πολυπληθὴς Ἑλληνικὸς πλυθησμός τῆς ἐξωντώθη ὁλοσχερῶς μέ τοὺς βανδαλισμούς,τάς θηριωδίας καί τάς φρικαλεότητες τῶν Βουλγάρων1/7/1906

Μὲ τὴν ἀναγγελία τῶν ὤμοτήτων, στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν τουρκοκρατούμενη Μακεδονία, ξέσπασε μεγάλη ἀγανάκτηση. Διαμαρτυρίες ἀπευθύνθηκαν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἄλλων ὀργανισμῶν πρὸς τὶς Εὐρωπαϊκὲς Δυνάμεις· ὅλες ὅμως ἔγιναν δεκτὲς μὲ πλήρη ἀδιαφορία.

Πηγή: cognoscoteam.gr